

движението. Най-послѣ, сваленото знаме било намѣрено и съ възторжени викове отново покачено на сѣщия дерекъ. Мирнитѣ граждани отъ страхъ прѣдъ буйствата, които имало да послѣдватъ, отиватъ си по домоветѣ, а дюкенитѣ въ чаршията се затворили. Цѣла недѣля градътъ е билъ въ тревога. *Алеко Богориди* съобщава отъ Пловдивъ, че той снема отъ себе си отговорността за намѣсата на Турция по тоя случай въ вжтрѣшното управление на Румелия, още повече, че Одринския гарнизонъ чакалъ заповѣдь да мине границата. Сливенци, доволни отъ подвига си и удовлетворени вжтрѣшно, безъ най-малкъ шумъ снематъ „чудното знаме“ (прѣзъ срѣдата на августъ, 1879 г.). Отъ тая дата до 6-и септември (1885 г.), когато на сѣщото това мѣсто билъ покаченъ български триколюръ, друго никакво знаме не се развѣвало тукъ.

Чърти изъ „Румелийско“.

И тъй слѣдъ оттеглянето на руситѣ и успокояването на румелийцитѣ, че турцитѣ нѣма да навлѣзатъ отново въ Румелия, сливенци поутихватъ малко и се приготвятъ за съединението. *Сливенъ* и въ това отношение играе най-видна роль между румелийскитѣ градове и, както се изразява Иречекъ, е билъ, тъй да се каже, *неофициалната столица на Източна Румелия*.

Цѣлата румелийска милиция, обучена по руски, слѣдъ излизането на руситѣ е брояла около 15,000 души. За послѣденъ пжтъ руситѣ направятъ прѣгледъ на сливенскитѣ дружини прѣзъ априль 1879 г. подъ началството на генералъ *Скобелевъ*.¹⁾

Избраниятъ прѣзъ априль сѣщата година *Алеко Богориди* за генералъ-губернаторъ на Румелия е билъ всичко за петъ години.²⁾ Той е посѣтилъ *Сливенъ* на слѣдната година, на връщане отъ обиколката си около Бургасъ, Айтосъ, Карнобатъ и т. н. На минаване край селото *Бургуджий*, източно на Сливенъ, стара и историческа крѣпость подъ сѣщото име,

¹⁾ Подробно описание на голѣмитѣ военни маневри на сливенската народна гвардия подъ командата лично на генералъ Скобелевъ (7 априль) съдържа вѣстникъ Българско Знаме, брой 10 отъ 14 априль 1879 г.

²⁾ Алеко паша Богориди е синъ на Стойко или Стефанъ Богориди, значи правнукъ на Софроний, родомъ отъ Котелъ. Алеко, като грѣцки възпитаникъ по майка, не е знаелъ български. Заемалъ е прѣди това важни дипломатически постове, а слѣдъ изтичането на мандата му губернаторъ на Румелия, оттегля се отъ служба и живѣеше въ Парижъ, хотель Terminus, уединенъ и прѣгърбенъ, извѣстенъ тамъ не иначе, освѣнъ съ прозвището The Prince...